

kasserne, er Flertallet i Udvalget i alt Fald gaaet dertil foreløbig, at det har sagt: Vel, vi maa gaa til, at Kommunerne kunne yde Arbejdsløshedskasserne Hjælp, baade ved at sætte dem i Stand til at opfylde deres vedtægtsmæssige Forpligtelser og ved at sætte dem i Stand til at yde Hjælp derudover. Det er naturligvis et Skridt i den rigtige Retning, men det er ikke saa stort, som det maa gøres, og som vi bestandig haabe, det skal lykkes senere at komme til.

Saa foreslaar Flertallet i Udvalget et Tilskud til Hjelpekasserne af 50,000 Kr.; og for at sætte København i Stand til at yde det, som ganske særlig kræves af denne store By, er man gaaet med til at lade København faa Ret til at opkræve $\frac{1}{4}$ pCt. ud over de $2\frac{1}{2}$ pCt., som Skatteprocenten i København nu er. Jeg skal ikke komme langt ind paa Flertallets Forslag i øvrigt. Den ærede Ordfører har omtalt og motiveret det. Det gør for mig ingen Væsensforskel, om de Penge, der ydes af Kommunen, skulle fordeles af Nævnet eller af andre. Hovedsagen for mig er, at de arbejdsløse faa Penge. Men naar der er en saadan Hindring som den, at Staten ikke giver Tilskud til Kommunerne, mener jeg, det er for lidt. Og jeg tror derfor — og for Resten var den ærede Ordfører enig med mig i den Opfattelse —, at Bestemmelsen i § 1 om, at Kommunerne kunne, naar de ville, yde Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, ikke vil faa praktisk Betydning. Jeg tror ikke, den faar nogen Betydning, medmindre man bestemmer, at naar de yde Arbejdsløshedskasserne noget, faa de Tilskud af Staten dertil. Men derfor mener jeg ogsaa, at naar Kommunerne ikke faa Refusion til, hvad de yde Arbejdsløshedskasserne, og derfor maa lade deres Penge til de arbejdsløse og nødlidende i det hele flyde gennem Hjelpekasserne, i København Understøttelsesforeningen, ville 50,000 Kr. vise sig at være alt for lidt. Det er vel rigtigt, at der er opstillet nogle Tal i Henhold til den Skrivelse, som foreligger fra Ministeren, og efter det ser det ud til, at der var omtrent det dobbelte eller et Par Hundrede Tusinde Kr. mere, end der plejer at være, men vi have ikke den ringeste Oversigt over, hvad der er ydet i de forskellige Kommuner i indeværende Finansaar. Vi vide, hvad der er ydet i København, men ikke, hvad der er ydet i de andre Kommuner. I København er der indtil nu ydet 420,000 Kr. Trediedelen deraf tager allerede et godt Ryk fra det Beløb, der er tilbage. Paa Frederiksberg vil der vistnok

blive ydet henimod 100,000 Kr. Hvad der ydes i andre større eller mindre Kommuner i Landet, have vi ikke det mindste Overblik over. Derfor trøster jeg mig med, at disse 50,000 Kr. ikke kunne være det endelige, og jeg er glad over, at der i saa Henseende har været en Opfattelse indenfor Udvalget i Retning af, at lige saa lidt som man har betragtet de Beløb, som stod for Sygekasserne, Arbejdsløshedskasserne og Alderdomsforsørgelsen, som de endelige Tal, lige saa lidt vil man betragte Tallet her, 250,000 Kr. selv med Tilskud af disse 50,000 Kr., som det endelige, idet man har maattet gaa ud fra, at hvad der i saa Henseende skulde ydes, maatte ydes. Derfor betragter jeg ikke de 50,000 Kr. som en saa afskrækkende Sum. Jeg opfatter det saaledes, at man har villet vise, at man vil noget mere, at der i det hele fornuftigvis maa ligge i alt Fald et Præcedens i disse andre Forhold, at Staten vil blive nødt til at tilskyde en Trediedel af hele det Beløb, Kommunerne yde. For saa vidt faar Flertallets Ændring ikke den reelle Betydning, det kunde se ud til.

Københavns Kommune faar Ret til at opkræve $\frac{1}{4}$ pCt. ud over den nuværende Skatteprocent. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører siger, at her ere Socialdemokraterne Medforslagsstillere. Af praktiske og mere formelle Grunde har man været nødsaget til at stille et særligt Forslag i Forbindelse med vort Forslag, og det er klart, at naar vi ere Medforslagsstillere, stemme vi for det, men vi gøre det under en bestemt Forudsætning, og jeg vil sige, at da jeg saa det fremkomme fra Flertallet som foreløbigt Ændringsforslag, var min Glæde ikke meget stor, fordi jeg mente at vejre noget vist bagved. Det kan jo være, at jeg har taget fejl, at min Opfattelse ikke var rigtig, jeg vil naturligvis haabe, den har været forkert. Jeg var nemlig bange for, da jeg saa Forslaget, at det skulde være en Forløber for i en Aarrække at skabe en fast Skatteprocent for København, og jeg erindrede mig alt det Arbejde, der er foregaaet saavel fra Københavns Kommunalbestyrelses Side som fra Rigsdagen for netop at faa de københavnske Skatteforhold ordnede. Jeg erindrede ligeledes de direkte, til Tider meget stærke Udtalelser, som fremkom fra ærede Medlemmer af Reformpartiet ved Finanslovens første Behandling, og de Løfter, der ere givne fra Ministeren om, at Københavns Kommune skulde faa sine Skatteforhold ord-